

Sygn. akt VU 7/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Kaliszu

odwołania K. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., przyznał K. Ł. emeryturę dla osoby legitymującej się podstawowym wiekiem emerytalnym (w przypadku kobiet – wiekiem 60 lat). Wysokość świadczenia ZUS obliczył w oparciu wartość zaewidencjonowanych składek na ubezpieczenie emerytalne i wartość kapitału początkowego. Z uwagi, iż wysokość obliczonego w ten sposób świadczenia jest niższa niż wysokość dotychczas pobieranego przez odwołującą świadczenia, ZUS podjął wypłatę dotychczasowego świadczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła K. Ł. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury obliczonej według przepisów obowiązujących do dnia 31 grudnia 1998 r. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje przyznanie odwołującej K. Ł., urodzonej dnia (...), emerytury dla ubezpieczonych mających ukończony wiek – w przypadku kobiet 55 lat, i co najmniej 30-letni okres ubezpieczenia, począwszy od dnia 1 października 2008 r. Wysokość świadczenia ustalono w oparciu o podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10-u lat kalendarzowych czyli z lat 1992-2001. Ustalony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 81,76%. Wypłatę emerytury ZUS zawiesił z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Kolejną decyzją, z dnia 9 stycznia 2009 r., ZUS podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 grudnia 2008 r., z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy. Od dnia zaprzestania wykonywania pracy z dniem 28 grudnia 2008 r., odwołująca nie wykonywała w kolejnych latach pracy. W październiku 2013 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie emerytury i obliczenie jej wysokości w oparciu o przedstawione wcześniej dokumenty i najkorzystniejszy wariant.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołująca miała przyznaną emeryturę wcześniejszą od października 2008 r. Zatem do ponownego wysokości tej emerytury zastosowanie mają przepisy art. 53 ustawy i art. 110 i 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 53 ustawy, wysokość emerytury wyznaczała tzw. część socjalna (24% kwoty bazowej) oraz część stażowa emerytury (1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych i 0,7% za każdy rok okresów nieskładkowych). Artykuł 53 ust. 3 dotyczy przyjmowania do obliczeń określonej kwoty bazowej w zakresie części socjalnej emerytury.

W przypadku dalszego podlegania ubezpieczeniu, do obliczenia emerytury znajdują zastosowanie ogólne zasady ustawy emerytalnej, regulujące wpływ podlegania ubezpieczeniu społecznemu (dalszego zatrudnienia) po nabyciu prawa do emerytury, także emerytury wcześniejszej, na pobierane dotychczas świadczenie. Są one zawarte w art. 110 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Stosownie do art. 15 ustawy emerytalnej w celu obliczenia podstawy wymiaru emerytury (lub renty) należy wykorzystać m.in. element w postaci kwoty bazowej, o której mowa w art. 19 i która, zgodnie z tym przepisem, wynosi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenie społeczne w poprzednim roku kalendarzowym.

Równocześnie jednak art. 53 ust. 4 ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 110 ustawy przez to, iż przewidziane w tym ostatnim przepisie zasady znajdują zastosowanie dopiero w przypadku, kiedy zainteresowany, pobierający wcześniejszą emeryturę, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu. Przy krótszym okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu wysokość wcześniejszej emerytury będzie ustalana zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt. 1 w związku z ust. 2 pkt. 1 i w związku z art. 53 ust. 3, tzn. przy zastosowaniu „tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru”. Odwołująca nie spełniła w październiku 2013 r. tych warunków albowiem po przyznaniu w 2008 r. emerytury, nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu przez co najmniej 30 miesięcy, nie wskazała do ustalenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne przypadającej choćby w części po przyznaniu świadczenia. Przedłożone bowiem zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zamyka się 2007 rokiem. Z tej przyczyny analizowanie dalszej przesłanki w postaci wyższego wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia niż dotychczasowy pozbawione jest jakiegokolwiek znaczenia.

Zatem na gruncie powołanych przepisów brak było podstaw do obliczenia na nowo dotychczas wypłacanej emerytury.

Skoro odwołująca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie emerytury dla osoby urodzonej po dniu 31 grudnia 1948, która warunki dotyczące wieku spełniła w 2013 roku, to do obliczenia wysokości takiej emerytury zastosowanie mają przepisy art. 25 – 26 ustawy. Mechanizmu obliczenia wysokości świadczenia w powołanym trybie odwołująca nie kwestionowała. Jednak jej wysokość była niższa od emerytury przyznanej w 2008 roku.

Z przytoczonych motywów orzeczono jak w sentencji wyroku.